

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kociubiński (spr.)
Sędziowie:	SA Jerzy Skorupka SA Robert Wróblewski
Protokolant:	Aldona Zięta

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Ludwika Uciurkiewicza

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2012 r.

rozpoznał sprawę **T. K.**

oskarżonego z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.,

M. P.

oskarżonego z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k., art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 21 grudnia 2011 r. sygn. III K 198/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala na kwotę 15 zł wielkość jednej stawki kar grzywny, wymierzonych osk. T. K. i M. P., w wysokości 50 stawek, na podstawie 62 ust 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. nr 179, poz. 1485 z późn. zm.), w pkt I i III części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia osk. T. K. i M. P. od obowiązku poniesienia kosztów postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 21 grudnia 2011 r., sygn. akt: III K 198/11 uznał oskarżonych T. K. i M. P. za winnych przestępstw z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, opisanych w pkt I – IV części

wstępnej, i za każdy z tych czynów wymierzył im obok kar pozbawienia wolności także kary po 50 stawek dziennych grzywny, przy czym wysokość jednej stawki grzywny wymierzonej za czyny z art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii ustalił na 15 zł, a grzywny wymierzonej za czyny z art. 62 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani na 10 zł. Łącząc powyższe kary, Sąd Okręgowy ustalił wysokość jednej stawki na 15 zł.

Apelację od tego wyroku, w stosunku do obu oskarżonych, w części dotyczącej wysokości stawek dziennych grzywny, wniósł prokurator, zarzucając: obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 33 § 3 k.k. polegającą na zastosowaniu przez sąd różnych wysokości stawek dziennych grzywien orzeczonych wobec T. K. i M. P. za czyny opisane w pkt I, II, III i IV części wstępnej wyroku (pkt I i III części dyspozytywnej wyroku), podczas gdy orzekając w jednym postępowaniu, przy ściśle ustalonej, niezmienionej sytuacji majątkowej sprawców, sąd winien stosować jednolitą wysokość stawki dziennej grzywny i to zarówno w zakresie kar grzywny za czyny jednostkowe, jak i w zakresie kary łącznej, co warunkują okoliczności wymienione w tym przepisie.

Podnosząc powyższy zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, przez ustalenie na poziomie 15 zł wysokości jednej stawki dziennej grzywny, w stosunku do każdej z kar grzywny wymierzonych oskarżonym T. K. i M. P. i utrzymanie w mocy wyroku w pozostałej części.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest zasadna. Istota kary grzywny orzekanej w systemie stawkowym polega na tym, że kierując się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. sąd wymierza karę grzywny (jej wysokość) przez określenie liczby stawek, a następnie, kierując się wskazaniem z art. 33 § 3 k.k., ustala wysokość jednej stawki dziennej. Biorąc pod uwagę, że miarodajna jest sytuacja oskarżonego w chwili wyrokowania, oczywistym staje się, że dla każdej z wymierzonych kar grzywny, ustalona przez sąd, jako właściwa, stawka dzienna grzywny musi być taka sama. Wielkością stawki dziennej nie można określać surowości kary grzywny, bo na tym etapie nie dokonuje się już „wymiaru kary”. Takie też stanowisko w tej kwestii zajmował Sąd Najwyższy (zobacz: wyrok Sądu Najwyższego z 3.02.2006 r., III KK 346/05, OSNKW 2006/3/30). Mając powyższe na uwadze, uwzględniając, że Sąd Okręgowy w części grzywien jednostkowych oraz w stosunku do wymierzonych obu oskarżonym kar łącznych grzywny ustalał wysokość jednej stawki na 15 zł, w takiej wysokości należało też ustalić wysokość jednej stawki grzywny, wymierzonej oskarżonym na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Orzekając zgodnie w tej części z wnioskiem apelacji prokuratora, Sąd Apelacyjny nie znalazł wystarczających podstaw do uwzględnienia wniosku osk. M. P., zawartego w jego wystąpieniu na rozprawie odwoławczej, o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie go od przypisanych czynów. Sąd Okręgowy prawidłowo przeprowadził rozprawę główną, a dokonana przez ten Sąd ocena dowodów jest wszechstronna i nie można zarzucić jej dowolności.

Z tych wszystkich powodów wyrokowano jak w wyroku. Oskarżonych zwolniono od obowiązku poniesienia kosztów za postępowanie odwoławcze, albowiem przemawiają za tym względy słuszności (art. 624 § 1 k.p.k.).